

33. NEDELJA MED LETOM

NEDELJSKO PISMO

župnije Prevalje

Lk 21,5-19

BODITE STANOVITNI

Stanovitnost nam zagotavlja večno življenje. Pojavlja pa se vprašanje: Kakšna stanovitnost, pri čem moramo vztrajati? O neki stanovitnosti je govoril tudi evangelij prejšnje nedelje, če se še spomnimo. Saduceji so bili izredno vztrajni pri vprašanju, čigava bo žena po smrti, če jo je imelo za ženo kar sedem bratov. Je to takšna stanovitnost, ki nam zagotavlja življenje?

O drugi stanovitnosti govori današnji evangelij, ki opisuje dogajanje ob našem koncu. Jezus pravi, da bodo nad nas dvigali roke, nas preganjali, izročali v shodnice in ječe ... Pri tem pa nas spodbuja: Vtisnite si v srca to, da ne boste vnaprej premišljevali, kako bi se zagovarjali. Jaz vam bom namreč dal usta in modrost. Če skušamo sestaviti sliko iz treh evangelijev, lahko iz njih izluščimo dve jasni trditvi: Prava vera se mora odražati v stanovitnosti in samo stanovitnost bo nagrajena z večnim življenjem.

Da se bomo lažje orientirali, se vprašajmo, pri čem je Jezus vztrajal do konca, v čem je bil kot vzor vernika do konca dosleden.

Pregovor pravi: kakršna smrt, takšno življenje. Pa pogledjmo na križu visečega Jezusa, pri čem vztraja, kaj je njegova stanovitnost.

»Glej, tvoja mati«, reče Janezu, in materi: »Glej, tvoj sin.« Kako čudovito vztrajanje v ljubezni. Jezus se tudi na križu ne vrti okrog samega sebe, krivice ali česa podobnega. Živel je za druge in za druge umira! »V tvoje roke izročam svojo dušo,« nato reče Jezus na križu svojemu Očetu. Jezus ve, kaj je bistveno. To je edino, kar ostane, le njegova duša. Vse je dal od sebe, nič ni ostalo. Pri tem ni nobene zagrenjenosti. Ohranja svoje dostojanstvo, ki mu ga je podaril Oče. In Očetu ga zopet vrača. V celoti je bil Njegov ljubljeni sin. Njegova stanovitnost je bila stanovitnost v ljubezni in spoštovanju samega sebe kot Božjega sina. In nato čisto na koncu: »Dopolnjeno je!« Jezus je vztrajal do konca. Stanoviten je bil do konca v nalogi, ki mu jo je zaupal Oče. Po njegovem zgledu bodimo stanovitni tudi mi, pa si bomo pridobili Življenje, kakor nam obljublja današnji evangelij.

Za duhovno rast

Prerok Malahija v današnjem odlomku poroča, kako bo Bog sodil ljudi. Tisti, ki so v svojih delih trdni, solidni, katerih življenje je prepojeno s sokom ljubezni, bodo obstali. Kdor pa je suh, se pravi, brez ljubezni, bo zgorel kakor slama.

Prav gotovo drži: marsikaj, kar se nam zdaj zdi strašno pomembno, postane čisto majhno, če to presojava v luči večnosti. Dovolj je, da stopimo na pokopališče in se malo zamislimo. Kako silno so se nosili nekateri, ki so tam pokopani. Zdaj, v smrti, pa so izenačeni s tistimi, ki so jih morda v življenju gledali zviška, jih zaničevali in jim delali krivico. Svetniki so imeli dragoceno življenjsko vodilo, ki je tudi nam na razpolago: živeti je treba pod vidikom večnosti.

Po: S. Čuk, Misli srca

* * *

Kajti ko smo bili pri vas, smo vam dali tole navodilo: kdor noče delati, naj tudi ne jé. (2 Tes 3,10)

V drugem berilu današnjega bogoslužja apostol Pavel poudarja pomen dela za človekovo preživljanje. Sedanjo ekonomsko krizo moramo vzeti zelo resno. Zaradi številnih vzrokov za to krizo je potrebno temeljito preveriti način globalnega ekonomskega razvoja. Jasen znak, ki se je pridružil tistim zelo perečim in dobro znanim, kot so trajanje nesorazmerja med bogastvom in

revščino, pohujšanje lakote, ekološka kriza, je problem brezposelnosti. S tega vidika je strateško odločilno potrebno podpreti razvoj kmetijstva. Razvoj industrializacije je namreč večkrat zasenčil kmetijsko področje, ki je kljub novim spoznanjem in moderni tehniki izgubilo na pomenu, z velikimi posledicami tudi na kulturnem področju. Potrebno se mi zdi, da ponovno ovrednotimo kmetijstvo, ne v nostalgичnem smislu, temveč kot nepogrešljiv vir za prihodnost.

V sedanjem ekonomskem stanju je za najbolj dinamične ekonomije največja

skušnjava ta, da iščejo ugodna povezovanja, ki pa imajo za najbolj revne države lahko usodne posledice. Tako bi se nadaljevala skrajna revščina za ogromno množico mož in žena in bi se hkrati nepovratno izrabili viri zemlje, ki jo je Stvarnik zaupal človeku, ali kot pravi prva Mojzesova knjiga, da bi jo obdeloval in varoval. Poleg tega pa se opaža kljub krizi, da se v deželah z zgodnjo industrializacijo še vedno spodbuja stil življenja z nenasitno porabo, ki je škodljiv za okolje, kakor tudi za reveže. Prišel je čas, da se je potrebno konkretno zavzeti za ravnovesje med kmetijstvom, industrijo in javnimi službami, da bo za vse dovolj kruha ter dela in da bodo kot dobrine za vse ohranjen zrak, voda in drugi osnovni

vir. V ta namen je najbolj pomembno gojiti in razširjati jasno etično zavest, ki bo zmožna soočiti se z najbolj zapletenimi izzivi današnjega časa: vzgajati se za bolj razumno in odgovorno porabo, spodbujati osebno odgovornost skupaj s socialno razsežnostjo za kmetijske dejavnosti, utemeljene na trajnih vrednotah, kot so gostoljubnost, solidarnost in marljivo delo.

Povzeto po: Benedikt XVI.

Oznanila

◆ V tednu od 13. do 19. novembra 2022 obhajamo teden zaporov.

Naslov letošnjega tedna zaporov je Hvala za.

»Teško pa je biti hvaležen, počastiti Boga, ko se življenje zdi brezupno, osamljeno ali nepravično. Z izrazom hvaležnosti za male stvari vendarle spoznamo, da so te dejansko velike – nov dan, ki nam prinaša novo priložnost, družina, prijatelji, zrak, ki ga dihamo, streha nad glavo, hrana, prijaznost neznanca, celo zvestoba domače živali. Komu in skupaj s kom sem lahko hvaležen, s kom lahko to hvaležnost delim in jo širim?

Molite z nami vsak dan tedna zaporov, ko letos potujemo skozi sovražnost, stigo in obup, ko se premikamo proti upanju, hvaležnih src za vse, kar je pred nami« - misli zaporniškega vikarja Roberta Friškovca.

Namen tedna zaporov je, da bi se kristjani v večji meri zavedali potreb vseh, ki se jih dotika beseda zapor.

◆ V torek, 15. novembra ob 18.00, bo imel dr. Aleš Maver predavanje **Ob obletnicah štirih velikanov slovenstva**: Anton Martin Slomšek /1800 – 1862/ - 160 obletnica smrti; Matija Majar Ziljski /1809 – 1892/ - 130 obletnica smrti; dr. Anton Korošec /1872 – 1940/ - 150 obletnica rojstva in dr. Lambert Erlih /1878 – 1942/ 80 obletnica smrti. Predavanje bo v družbenem domu na Prevaljah – knjižnica. Vstop je prost, lepo pa ste vabljeni!

◆ V župnijski pisarni je na razpolago **Marijanski koledar – 3,00 €**, **Družinska pratika 6,90 €** in **enolistni stenski koledar – 0,70 €**.

DAROVALCI

Za drenažo na Lešah:

Romana Kovač 11 €; Danica Gorjanc 20 €.

Za izplačilo drenaže je potrebnih še 37.327,91 €.

HVALA ZA DAROVA!

Svete maše

17. november ELIZABETA OGRSKA

**13. 11. 2022 – 33. NEDELJA MED
LETOM**

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za +Stanislava Majeriča, nečakinja
Mici z družino

11.00 na Poljani za +Marijo in Karla
Pristovnik

PONEDELJEK, 14. 11., Nikolaj Tavelić

18.00 za +Franca Marsela

TOREK, 15. 11., Albert Veliki

18.00 **somaševanje:**

- za +Marijo in Maksa Rener ter sina
Pavlija

- za +Jožefo Kavtičnik, vnuki

19.00 v Domu za +Jurija Potočnika,
Najevnikovi

SREDA, 16. 11.: Marjeta škotska

7.30 za +starše Ferenc in sorodnike

ČETRTEK, 17. 11.; Elizabeta Ogrska

17.00 za +Emila Fajmut, osm., mama Marija

18.00 **somaševanje:**

- za +Jožeta Kotnika

- za +Damjana Hojnika, žena Mateja z otroki

PETEK, 18. 11., Karolina

7.30 za +Pavlo Tomaž in družini

Dobrovnik - Buhvald

SOBOTA, 19. 11., Matilda

18.00 za +Vinkota Špiler, obl.

Elizabeta Ogrska se je rodila leta 1207 na Ogrskem očetu kralju Andreju II. Arpadoviču in materi Gertrudi Andechs–Meranski. Komaj štiriletno so jo leta 1211 zaročili s turingijskim mejnim grofom Ludvikom IV. in odtlej je živela na gradu Wartburg v Turingiji. Poročila se je leta 1221, ko ji je bilo štirinajst let. Že naslednje leto je rodila prvega otroka, sina Hermana, dve leti kasneje hčerko Zofijo, tri leta za njo pa še hčerko Gertrudo. Ta se je rodila po očetovi smrti. Ludvik je namreč umrl leta 1227 v Otrantu na poti v Palestino, ko se je pridružil križarski vojski. Živela je zelo skromno. Z veliko vnemo se je posvečala delom usmiljenja. Pred smrtjo jo je njen spovednik Konrad vprašal, kaj bo z njenim imetjem in obleko, pa mu je odgovorila, da je že vse, kar so mislili, da ima, last revežev. Umrla je, stara komaj 24 let, 17. novembra 1231. Na njenem grobu so se že naslednji dan po pogrebu začeli goditi čudeži, zato jo je papež Gregor IX. leta 1235 razglasil za svetnico. Za svojo zavetnico so si jo izbrale dobrodelne ustanove, med njimi tudi Karitas.

**20. 11. 2022 – NEDELJA KRISTUSA
KRALJA VESOLJSTVA, NEDELJA
CERKV. PETJA IN GLASBE**

7.30 za vse žive in pokojne župljane

9.30 za vse pokojne cerkvene pevce

Izdajatelj: Župnija Prevalje, Na Fari 44,
2391 Prevalje; tel.: 02 824 02 21, ali
GSM: 041 390 700;

TRR: SI56 048700002867311;
uradne ure vsak dan po sv. maši;
e-mail: zupnija.prevalje@gmail.com.

www.zupnija-prevalje.si

Odgovarja: Franc Brglez, župnik